

Petőfi Az apostol

Mű bemutatása:

- Elbeszélő költemény ; · Rímek nélküli szabad szótagszámú sorok alkotják, · Időmértékes verselésű
- E/1ben írta, · In medias res kezd (az érett, ereje teljében levő Szilveszter bemutatása)
- Petőfi=Szilveszter , · A költő szerepe prófétai szerep is
- Hit megnyilvánulás: szőlőszem példázat
Hit abban, hogy a világért érdemes élni
- Petőfi és Szilveszter szembe kerül azzal amiért harcolnak (szabadság)

Szerkezet:

- Első rész (1 – 4. ének) : Jelen
- Második rész (5 – 14. ének) :Múlt (kronologikus időkezelés)
- Harmadik rész (15 – 19. ének) : Jelen
- Negyedik rész (20. ének) : Jövő

A szőlőszem-példázat értelmezése:

- Szilveszter filozófiáját a szőlőszem-hasonlaton keresztül érthetjük meg.
- A földet egy parányi szőlőszemhez hasonlítja, ami viszont annál több milliószor nagyobb.
- Ha egy kis szőlőszem megéréséhez egy évre van szükség, a Földnek évezredek vagy évmilliók kellenek.
- Viszont a Földnek nem a nap sugarára van szüksége, hanem a nagy lelkekre.
- Szilveszter egy ilyen „sugárnak” tartja magát, aki vezeti a népet a helyes út felé.
- Ilyen emberek csak ritkán születnek.

Petőfi Sándor élete

1823. január 1-én, Kiskőrösön jött a világra. Apja, Petrovics István mészáros mester, anyja Hrúz Mária.

Petőfi két éves korában, Kiskunfélegyházára költöztek. Selmecen járt iskolába, ám tizenöt éves korában nem járhatott tovább a liceumba. Épphogy önmaga fenntartására volt elég a pénze, mikor egy színházban felfogadták mindenestül. Ezután gyerekek tanítását vállalta, majd Sopronban elment katonának. Miután leszerelt, sokáig vándorolt, azonban 1841 októberében a pápai kollégiumban járt iskolába. Pápán megismerkedett Jókai Mórral.

A borozó című verse volt az első sikere, mivel az Athenaeum nevű folyóiratban, 1842-ben megjelent a költemény. Ugyanezen évben vándorszínészként kereste a kenyerét, azonban súlyosan megbetegedett Debrecenben, de Pákh Albert védelmébe vette, ez idő alatt írt körülbelül nyolcvan verset.

1844 februárjában Pestre ment, hogy találjon kiadót, és sikerrel járt. Vörösmarty Mihály elvállalta a kiadást, és mivel neki is és Bajának is tetszettek a költemények, a Pesti Divatlapban ajánlott egy lehetőséget Vahot Imre. A segédszerkesztői állást Petőfi elfogadta, majd áprilistól júniusig Dunavecserre költözött, hogy a szüleivel lehessen. Ebből a három hónapból származnak az Egy estém otthon és az István öcsémhez című versek is. Miután eldöntötte, hogy a költészetnek szenteli életét, és nem színészkedik tovább, a Pesti Divatlap szerkesztőjeként rengeteg verset írt. Versei nagy sikernek örvendtek, mivel a költő inkább a népies stílust favorizálta. Egy idő után azonban eddigi verseivel szöges ellentétben kezdett költeni, és ezt az olvasók éles kritikákkal válaszolták meg. Annak ellenére, hogy költeményeit továbbra is csak ott volt hajlandó publikálni, 1845-ben otthagyta a Divatlap szerkesztőségét. 1845-ben elkezdett más műfajokat is kipróbálni, erős szerelemvágy ihlette verseit. 1846-ban alakított egy csoportot, a Tízek Társaságát. Ez egy érdekszövetség volt, amelybe olyan embereket hívott meg, akik olyan elveket követtek, mint ő. Jókai Mór, Tompa Mihály, Degré Alajos, Obernyik Károly, Pálffy Albert, Bérczy Károly, Pákh Albert, Lisznyai Kálmán és Kerényi Frigyes voltak tagjai az alapító mellett. Arany Jánossal is összebarátkozott, és levelezésüket a magyar irodalom máig őrzi. Ebben az évben nem csak költői életében jött nagy fordulat, hanem magánéletében is. Erdélyben megismerte első nagy múzsáját, Szerelmét, Szendrey Júliát. A következő év szeptemberében összeházasodtak. 1848. március 15-e hozta el a nagy fordulóponthoz Petőfi életében, mivel nem csak a 12 pont megírásában játszott jelentős szerepet a márciusi ifjak vezéréneként, hanem a Nemzeti dal költésével is lázba hozta az embereket, ami pontosan kifejezte érzéseiket, gondolataikat. Ám mint mindennek, a dicsőségének is eljött a vége. Gondjai egyre csak szaporodtak: annak ellenére, hogy Júlia december 15-én megszülte a kis Zoltánt, Petőfinek tavasszal el kell temetnie szüleit.

Előzőleg Bem segédtisztje, majd őrnagya volt, azonban szabadságot kért a temetés miatt, és ezzel együtt ragjától is elbúcsúzott. Később újra elment katonának Bemhez, azonban 1849. július 31-én Segesváron életét vesztette.

Apostol

Egy férfiről, két gyermekéről és feleségéről szól a történet. Nagyon nagy szegénységben élnek és lakásuk is igen egyszerű. A férfit "Apostolnak" hívják egyesek, mások csak "Parasztnak" csúfolják. Mikor megszületett, édesanyja egy gazdag házaspár hintójába tette, hátha azok majd felnevelik. Ők azonban a kocsisnak adták a gyereket, aki a kocsmá elé tette. végül egy öreg tolvaj akadt rá, megegyezett szomszédasszonyával, hogy felnevelik. Szilveszternek keresztelték.

Négy év múlva már egész ügyes tolvajjá nőtte ki magát, de az öreg meghalt, így a szomszédasszony kiadta az útját. Szilveszter nekivágott a nagyvilágnak, s addig ment, míg beesteledett. Egy öreg banya pillantotta meg, aki hazacsalta. A kutya mellé került, és bár az anyó maga mellé vette, koldulnia kellett. Így ment ez két évig, a kutya volt az egyetlen hűséges társa.

Egy őszi reggelen megpillantotta egy öreg úr, megsajnálta és a házába vitte a banya minden hazugsága ellenére. Tiszta ruhát kapott, evett és ivott, de egy úrfit kellett szolgálnia, aki nagyon gonoszul bánt vele. Ahogy teltek az évek, Szilveszter egyre többet tanult az úrfi könyveiből és tanáraitól. Mikor 16 éves lett, elhatározta, hogy nem tűri tovább kegyetlen sorsát. Elbúcsúzott, mindent megköszönt, és újból nekivágott a nagyvilágnak. Egy szolga utána futott és adott neki egy kis pénzt. Mindez nagyon jólesett neki, még soha senki nem törődött vele igazán és ő volt az egyetlen aki szerette.

A fiú elhagyta a várost és végre szabadnak érezte magát. Legnagyobb örömét a természetben találta és mások gondjával - bajával kezdett foglalkozni. Beállt az iskolába, ahol nagyon is megállta a helyét. Jól tanult, kitűnt a többiek közül, akik ezért nem szerették. Új gondolatok születtek lelkében és megérezte, hogy ő egy kiválasztott.

Meghívták egy faluba, hogy legyen ott jegyző és ő elvállalta a felkérést. Attól kezdve az emberek őt hallgatták és jobban szerették, mint a papot. Ő igazat beszélt és hitt is abban, amit mondott. Éppen ezért sem a pap, sem pedig az uraság nem szerette. Az emberek tisztelték és a kastély kisasszonya még szerelmes is volt belé. Találkozzatni kezdtek és Szilveszter elmesélte neki az életét. A földesúr magához hívta és megfenyegette, de a fiú nem ijedt meg tőle. A pap ellene buzdította a népet, így mennie kellett. Szerelmétől elbúcsúzott, és egy gyűrűt kapott tőle.

Szilveszter másnap a fővárosba ment és egy padlásszobát bérelt azon a helyen, ahol felnőtt. Később váratlanul betoppant szerelme és örökre vele maradt, mint felesége. Boldogan éltek és Szilveszter írni kezdett. Történetei igazak és jók voltak az utolsó szóig, de a cenzúra megkeserítette az életét.

Másolással kereste meg a betevőt, ugyanis addigra már két gyermeke is született. Egyik reggel már csak hárman voltak, mert a kisbabájuk éhen halt. Felesége sokáig siratta szegényt. Szilveszter eladta jegygyűrűjét, hogy tisztességben el tudják temetni a kicsit.

Később a föld alatt talált egy nyomdát, amit használatba is vett. Kinyomtatta könyveit, melyek futótűzként terjedtek a városba. A király mindezt árulásnak minősítette és elfogadta Szilvesztert, akinek még azt sem engedték, hogy elbúcsúzzon a családjától. Egy szekérre dobták és elhurcolták. Sötét tömlőcbe vetették, ahol felidézte emlékeit. Megjelent előtte felesége képe, hogy egy utolsó Isten hozzád-ot mondjanak egymásnak.

Tíz évig raboskodott, mire szabadon engedték. Feleségéről és fiáról semmit semmit nem hallott, de még mindig a régi elveihez tartotta magát: "Haljon a király". Hamar elkapták megint és lefejezték. Sírját a bitó mellé tették, de nem tűnt el nyomtalanul, mert a következő nemzedék méltó rangra emelte.